

краты четыредесать развъ единымъ пріахъ, триши палицами вїенъ выхъ, единою каменми наметанъ выхъ, трикраты коравль ѡпровѣржеса со мною, нощь и день во гаввинѣ сотвори хъ. въ пѣтнхъ шестви хъ множицею: въды въ рѣкахъ, въды ѡ развѣйникъ, въды ѡ сродникъ, въды ѡ языкъ, въды во градѣхъ, въды въ пустыни, въды въ мѣри, въды во лжевратїи: въ трѣдѣ и подвижѣ, во вѣдѣнїихъ множицею, во ачвѣ и жажди, въ пощенїихъ многаши, въ зимѣ и наготѣ. Вромѣ внѣшнихъ, нападенїе еже по всѣмъ дни, и попеченїе въсѣхъ церквей: кто изнемогаетъ, и не изнемогаю; кто соблазняется, и азъ не разжизаюса; ище хвалитиса мнѣ подобаетъ, ѡ немощи моеи похвалюса. Бѣгъ и ѡтецъ Господа нашегѡ Иисуса Христа вѣсть, сый благословенъ во вѣки, иже не агѣ: въ Дамасцѣ изыческїи князь Иреѣи царѣ стрѣжаше Дамаскъ градъ, ити мѣ хотѣ: и ѡконцемъ въ кошницѣ свѣшенъ выхъ по стѣнѣ, и извѣгохъ ихъ рѣкѣ егѡ.

Гл. 12.

Похвалитиса же не пользуетъ мнѣ: прїидѣ бо въ видѣнїѣ и ѡкровенїѣ Господнѣ. вѣмъ человекѣ ѡ Христѣ, прежде лѣтъ четиринадесати: ище въ тѣлѣ, не вѣмъ, ище ли кромѣ тѣла, не вѣмъ, Бѣга вѣсть: восхрищенѣ вывша таковогѡ до третїагѡ небесѣ. И вѣмъ таковогѡ человекѣ: ище въ тѣлѣ, или кромѣ тѣла, не вѣмъ, Бѣгъ вѣсть; иже восхрищенъ высть въ рай, и слыша неизреченны глаголы, иже не лѣтъ есть человекѣ глаголати. ѡ таково мѣ похвалюса: ѡ себѣ же не похвалюса, токмо ѡ немощехъ моихъ. ище во восхрищѣ похвалитиса, не бѣдѣ безъ менъ: истинѣ бо рекѣ: шаждѣ же, да не какъ кто вознепшуетъ ѡ мнѣ паче, еже бїдѣтъ мѣ, или слышитъ что ѡ менѣ. И за премнѡгаа ѡкровенїѣ, да не превозношѣса, дадѣса мнѣ